

7. Sømandens ret til at gå i land i fritiden.

§ 52. Under skibets ophold i havn eller på sikker ankerplads har en sømand ret til at gå i land i sin fritid, medmindre det er nødvendigt, at han bliver om bord af hensyn til skibets, de øvrige ombordværendes eller lastens sikkerhed, udførelse af nødvendigt skibsarbejde eller skibets forestående afrejse eller forhaling.

Stk. 2. En gang om måneden skal det under ophold som nævnt tillades en sømand at gå i land for at ordne egne anliggender i tiden efter kl. 12 eller i anden tid, hvorom aftale træffes, og på en dag, da butikker og ekspeditionssteder holdes åbne. Overstiger opholdet ikke 48 timer, er dog retten til sådan landlov betinget af, at skibets afgang ikke forsinkes derved.

Stk. 3. For så vidt det under hensyn til omkostningerne og andre omstændigheder med rimelighed kan ske, skal skibsføreren vederlagsfrit skaffe sådan bådforbindelse med land, at mandskabet kan udnytte dets ret til at gå i land i fritid.

8. Medtagelse af ejendele m. m.

§ 53. Ting til personlig brug kan en sømand medtage i rimeligt omfang, for så vidt det ikke kan medføre ulempe for skib eller ladning eller fare for uorden om bord. Uden tilladelse af skibsføreren må han ikke medtage varer til salg for egen eller andens regning.

Stk. 2. For ulovligt medtaget gods er sømanden pligtig at betale fragt. Angående erstatning for skade, godset forvolder, gælder reglerne i § 47, stk. 3.

Stk. 3. Finder skibsføreren grund til mistanke om, at noget ulovligt er bragt om bord, kan han lade mandskabets gemmer undersøge. Vedkommende har ret til at være til stede ved undersøgelsen.

Stk. 4. Hvad der ulovligt er medtaget, kan skibsføreren tage i forvaring, lade bringe i land eller om fornødent kaste over bord.

§ 54. Ejendele, en sømand ved tjenesteforholdets ophør har efterladt om bord, skal forvares for hans regning. Skibsføreren skal snarest muligt vidnefast lade optage en fortegnelse derover. For så vidt forvaring under hensyn til ejendelenes beskaffenhed, omkostningerne og andre omstændigheder ikke med rimelighed kan ske, kan de dog

sælges på betryggende måde. Det samme gælder, hvis sømanden ikke inden 1 år har henvendt sig til rederen for at få ejendele udleveret.

§ 55. Har en sømand mistet eller fået beskadiget ombordværende ejendele ved forlis, søoveri, brand eller andet havari, der rammer skibet, skal rederen betale erstatning efter nærmere af handelsministeren fastsatte bestemmelser. Fradrag kan gøres for beklædning, sømanden har modtaget i henhold til § 20, stk. 2.

9. Magtmidler.

§ 56. Når det er nødvendigt for at opretholde ordenen om bord, kan skibsføreren eller den, der i hans fravær eller forfald er trådt i hans sted, skaffe sig lydighed ved anvendelse af magt.

Stk. 2. Er skibet i fare, eller viser der sig mytteri blandt mandskabet, eller foreligger anden nødstilstand, er det tilladt at bruge ethvert middel, som er nødvendigt for at tilvejebringe orden og lydighed. Enhver af mandskabet er, også uden opfordring, pligtig at yde hjælp.

Stk. 3. Bliver den, der nægter lydighed, tilføjet skade, kan han kun gøre ansvar gældende, hvis hårdere midler er anvendt, end omstændighederne krævede.

§ 57. Gør nogen af mandskabet sig skyldig i en grovere forbrydelse, og skibet ikke er i dansk havn, skal skibsføreren snarest muligt optage en foreløbig forklaring under iagttagelse af reglerne i § 61. Dette gælder dog ikke, hvis forbrydelsen er forøvet på fremmed territorium og forfølges af stedets myndigheder.

Stk. 2. Indtil dansk konsul eller politiet i Danmark kan tage sig af sagen, skal skibsføreren så vidt muligt sørge for, at den skyldige ikke undviger. Er det nødvendigt, kan skibsføreren lade ham indespærre eller anvende andre magtmidler, men føreren må ikke behandle ham strengere, end øjemedet kræver.

Kapitel IV.

Tvistigheder angående tjenesteforholdet.

§ 58. En sømand kan fordre skibsføreren afregning prøvet af dansk mønstringsmyndighed.